

бѣше се усъществило: *подигането на мѣждубособна война*“. — „Ако стане нужда да се изгори Парижъ, казваха тамъ, той ще бѣде изгоренъ, а жителитѣ му ще бѣдѣтъ наказани; голѣмитѣ злини искатъ силни лѣкове“. — Людовикъ XVI бѣше се погрижилъ вече да си очисти съвѣстѣта, като бѣше пратилъ на братовчеда си, испанския кралъ, единъ протестъ срѣщу всичкитѣ декрети, които той подписа официално. Сториха се, че се покоряватъ „за да приспятъ Събранието“. Тие думи сѣ зети отъ прѣписката на шведския кралъ съ г-нъ де-Буйле. Смъртѣта на Мирабо ускори рѣшението на палата, който расчитваше на влиянието му за да спре революционното течение.

Градѣтъ Монмеди, малка крѣпость около 8¹/₂ километра отъ австрийската територия, бѣше избранъ за мѣстопрѣбивание на краля въ тая експедиция. Г-нъ де-Буйле, който командуваше войскитѣ въ Лотарингия, бѣше расположилъ кавалерийски постове по пътя, прѣзъ който трѣбваше да прѣмине бѣженеца. Шведския кралъ Густавъ III очакваше въ Спа извѣстие за бѣгството му.

На 2 юний, около срѣдъ ноцъ, краля, съ семейството си, прѣоблеченъ отпѣтува отъ Парижъ въ една берлина (закрита кола). Заминуванието му стана извѣстно на 8 часа сутрената на другия день. Събранието веднага се събра, повика министритѣ, прѣдписа имъ да продължаватъ работата си и обяви, че декретитѣ, които тѣ издадѣтъ, и да нѣматъ подписа на краля, ще иматъ законна сила. Тѣ повикаха сѣщо интендантината на кралскитѣ разноски, комуто Людовикъ XVI, бѣ врѣчилъ единъ обяснителенъ за поведението си мемоаръ, въ който се заплашваше Събранието. Въ тоя мемоаръ, краля се отричаше отъ всичко, което бѣ изврѣшилъ, земаше си назадъ собственорѣчния подписъ върху актоветѣ, възмуцаваше се отъ ограничението на властѣта и се оплакваше безъ да пази чувството на собственото си